

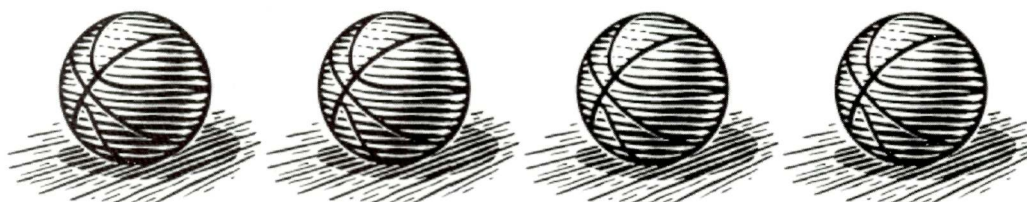

JUNTA DIRECTIVA

Miguel Carlos Peralta, Josep M Vila, José Miguel Moreno, Salvador Sáez, Teresa Roure, Antonio Navarra, Mariano Otín, Yolanda Pujol, Francisco Boned i Norberto Charles

La gran família del Club de Bàsquet Alpicat

Mai somiarem sols

Aquest any l'equip ILERDA BMW Alpicat que milita en la Segona Catalana ha resolt quatre dels seus partits en el temps extra i per un altre van fer falta dos temps extres i és, en aquestes circumstàncies, quan, de debò, surt tota l'emoció, sofriment, alegria i noblesa d'aquest gran esport que és el bàsquet.

Sempre es sol dir que des de dins de la pista les coses es veuen diferents, que no es pateix tant. Us puc ben assegurar que quan estàs a punt de perdre un partit, et queden vuit segons i necessites una jugada perfecta (per no dir un miracle), pel teu cap i pel teu cos hi passa de tot menys tranquil·litat.

Sembla que el destí ens va donar una altra oportunitat en els darrers segons de partit perquè seguíssim creient que el nostre somni és possible.

Van ser oportunitats d'aquestes que unes vegades entren i unes altres no, però aquesta és la clau i la grandesa del bàsquet: confiar fins a l'últim segon.

De vegades el tir còmode i perfecte surt de la cistella i el tir complicat i gens estètic acaba entrant.

Només per l'entrega i per la fe dels jugadors, el cos tècnic i la nostra afició mereixiem alguna cosa tan gran com el que hem viscut.

Uns partits no aptes per a cardíacs. Agraieixo des d'aquí a tots els que hi vau ser, el suport que vau transmetre en tot moment, fent oblidar el cansament. Crec que ni quan vam guanyar la lliga havia sentit tanta emoció.

La tensió acumulada, els nervis, l'esgotament i l'alegria d'haver-ho aconseguit només sortien del meu interior, durant una llarga estona, en forma de llàgrimes. De fet, ara mateix recordo cadascun dels moments i noto un pessigolleig dintre meu. Però ara això queda enrere. Cal recordar-ho només per a saber que amb lluita i lliurament aconseguirem metes impensables i que davant nostre tenim més objectius que hem d'intentar aconseguir.

El diumenge hi havia una pancarta al pavelló que proclamava un Mai caminareu sols. Jo vull dir-vos a tots que mai somiareu sols perquè nosaltres, des de la pista, intentarem que es faci realitat la vostra il·lusió.

És el meu cinquè any com a entrenador i el més bonic que he viscut mai, en un ambient de somni que quedarà a la meva memòria per sempre. No hem guanyat cap títol, potser per a algú sonarà a poc, però us puc ben assegurar que a Alpicat estem d'enhorabona perquè podem gaudir d'aquests jugadors que es deixen la pell a la pista defenent els colors, el nom i el poble d'Alpicat.

Si la teva vida és competició, lluita; si és il·lusió, somia!

Antonio Rincón
Entrenador de bàsquet del Club de Bàsquet Alpicat

